

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (septintoji kolegija) SPRENDIMAS

2013 m. balandžio 11 d.*

„Apeliacinis skundas — Konkurencija — Kartelis — Italijos žaliavinio tabako pirkimo ir pirminio perdirbimo rinka — Solidariai už skolos sumokėjimą atsakingo skolininko baudos mokėjimas — Suinteresuotumas pareikšti ieškinį — Įrodinėjimo pareiga“

Byloje C-652/11 P

dėl 2011 m. gruodžio 15 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Mindo Srl, likviduojama pagal teismo sprendimą, įsteigta Romoje (Italija), atstovaujama *avvocati* G. Mastrantonio, C. Osti ir A. Prastaro,

apeliantė,

dalyvaujant kitai proceso šaliai:

Europos Komisijai, atstovaujamai N. Khan ir L. Malferrari, padedamų *avvocati* F. Ruggeri Laderchi ir R. Nazzini, nurodžiusiai adresu dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (septintoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas G. Arestis, teisėjai J.-C. Bonichot ir A. Arabadjiev (pranešėjas),

generalinė advokatė V. Trstenjak,

posėdžio sekretorius K. Malacek, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2012 m. spalio 15 d. posėdžiui,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinės advokatės nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

* Proceso kalba: anglų.

Sprendimą

- 1 Apeliaciniu skundu *Mindo Srl* (toliau – *Mindo*) prašo panaikinti 2011 m. spalio 5 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo (trečioji kolegija) sprendimą *Mindo prieš Komisiją* (T-19/06, Rink. p. I-6795) atmesti jos ieškinį, kuriuo buvo siekiama iš dalies panaikinti arba, nepatenkinus šio reikalavimo, pakeisti 2005 m. spalio 20 d. Komisijos sprendimą C (2005) 4012 galutinis dėl procedūros pagal [EB] 81 straipsnio 1 dalį (byla COMP/C.38.281/B.2 – Žaliavinis tabakas – Italija) (OL L 353, 2006, p. 45, toliau – ginčijamas sprendimas), ir, nepatenkinus šio reikalavimo, sumažinti jai skirtą baudą.

Ginčo aplinkybės ir ginčijamas sprendimas

- 2 *Mindo* yra pagal Italijos teisę įsteigta bendrovė, kuri šiuo metu likviduojama pagal teismo sprendimą ir kurios pagrindinė veikla buvo pirminis žaliavinio tabako perdirbimas. Iš pradžių ji buvo šeimos įmonė, kurią 1995 m. nupirko *Dimon Inc.* dukterinė bendrovė. Po šio įsigijimo bendrovės pavadinimas tapo *Dimon Italia Srl*. 2004 m. rugsėjo 30 d. visos jos akcijos buvo parduotos keturiems fiziniams asmenims, neturėjusiems jokių ryšių su *Dimon* grupe ir jos pavadinimas tapo *Mindo*. 2005 m. gegužės mėn. *Dimon Inc.* susijungė su *Standard Commercial Corporation* ir įsteigė naują subjektą pavadinimu *Alliance One International, Inc.* (toliau – AOI).
- 3 2002 m. vasario 19 d. Europos Bendrijų Komisija gavo *Deltafina SpA*, vieno iš žaliavinio tabako perdirbėjų Italijoje, prašymą atleisti nuo baudos.
- 4 2002 m. balandžio 4 d. Komisija gavo *Mindo*, kuri tuo metu dar vadinosi *Dimon Italia Srl*, prašymą atleisti nuo baudos ir, nepatenkinus šio prašymo, prašymą sumažinti bet kokią baudą, o 2002 m. balandžio 8 d. gavo iš jos tam tikrų įrodymų.
- 5 2002 m. balandžio 9 d. Komisija patvirtino, kad gavo *Mindo* prašymą atleisti nuo baudos ir prašymą sumažinti bet kokią baudą. Ji pranešė šiai bendrovei, kad prašymas atleisti nuo baudos neatitinka Komisijos pranešimo apie atleidimą nuo baudų ir baudų sumažinimą kartelių atveju (OL C 45, 2002, p. 3; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 155) sąlygų.
- 6 2005 m. spalio 20 d. Komisija priėmė ginčijamą sprendimą, kuriame konstatavo, kad laikotarpiu nuo 1995 m. iki 2002 m. pradžios ginčijamame sprendime nurodyti žaliavinio tabako perdirbėjai Italijoje, tarp jų – *Mindo*, atliko kelis veiksmus, kurie sudaro vieną ir tęstinį EB 81 straipsnio 1 dalies pažeidimą.
- 7 Komisija, be kita ko, nurodė jog dėl to, kad grupė, kuriai priklausė *Mindo* pažeidimo laikotarpiu, nustojo egzistuoti po susijungimo su grupe *Standard Commercial Corporation*, AOI, kaip šių dviejų grupių teisių perėmėja, yra ginčijamo sprendimo adresatė. *Mindo*, kaip *Dimon Italia Srl* teisių perėmėja, taip pat yra šio sprendimo adresatė.
- 8 Komisija nustatė *Mindo* 12,5 milijonų eurų dydžio pradinę baudą, kurią ji padidino 25 % už tai, kad pažeidimas buvo labai sunkus, ir 60 % už tai, kad pažeidimas truko šešerius metus ir keturis mėnesius. Ji apribojo šios bendrovės atsakomybę iki 10 % nuo jos paskutinių finansinių metų apyvartos. Komisija patenkino *Mindo* prašymą sumažinti baudą ir ją sumažino 50 % už bendradarbiavimą. Taigi Komisija nustatė galutinį *Mindo* ir AOI skirtos baudos dydį, lygų 10 milijonų eurų: AOI atsakinga už visos šios sumos sumokėjimą, o *Mindo* solidariai atsakinga tik už 3,99 mln. eurų sumokėjimą.
- 9 2006 m. vasario 14 d. AOI sumokėjo visą Komisijos jai ir *Mindo* skirtą baudą.
- 10 2006 m. liepos 4 d. *Mindo* buvo pradėta likviduoti, tačiau ji apie tai niekada nepranešė Bendrajam Teismui.

- 11 2007 m. kovo 5 d. *Mindo*, remdamasi 1942 m. kovo 16 d. Karaliaus dekretu Nr. 267 dėl bankroto, susitarimo su kreditoriais, prižiūrimo administravimo ir priverstinio administracinio likvidavimo reglamentavimo (*Regio decreto 16 marzo 1942, n°267, recante disciplina del fallimento, del concordato preventivo, dell'amministrazione controllata e della liquidazione coatta amministrativa*) su pakeitimais (GURI, Nr. 81 paprastasis priedas, 1942 m. balandžio 6 d.) 161 straipsniu, pateikė *Tribunale ordinario di Roma, sezione fallimentare* (Romos teismo bankroto skyrius) prašymą leisti taikyti susitarimo su kreditoriais procedūrą su turto perleidimu. 2007 m. lapkričio 27 d. sprendimu šis teismas patvirtino *Mindo* pasiūlytą susitarimą su kreditoriais.

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

- 12 2006 m. sausio 20 d. Pirmosios instancijos teismo (dabar – Bendrasis Teismas) kanceliarijoje gautame ieškinyje *Mindo* prašė iš dalies panaikinti ginčijamą sprendimą, taip pat, nepatenkinus šio reikalavimo, sumažinti jai ir solidariai AOI paskirtos piniginės baudos dydį.
- 13 Per 2010 m. lapkričio 29 d. įvykusį teismo posėdį Komisija, prieš kelias dienas iki jo sužinojusi, kad nuo 2006 m. liepos mėn. ieškovė buvo likviduojama pagal teismo sprendimą, iš esmės tvirtino, kad ieškovė neteko suinteresuotumo pareikšti ieškinio. Tuomet Bendrasis Teismas paprašė *Mindo* pateikti jam visą reikšmingą informaciją ir dokumentus apie bet kokią susitarimą, kurį ji sudarė su AOI dėl AOI baudos mokėjimo ir galimybės reikalauti susigrąžinti dalį sumokėtos sumos. *Mindo* įvykdė šį prašymą.
- 14 2011 m. kovo 30 d. raštu AOI atsakė į Bendrojo Teismo pateiktus klausimus ir iš esmės nurodė, kad dar nereikalavo *Mindo* grąžinti, nes ji pageidavo palaukti Bendrajame Teisme vykstančio proceso baigties.
- 15 Ji iš pradžių paaiškino, kad imdamasi tokių veiksmų veikiausiai privalėtų prašyti teismo sprendimo ir tuo sprendimu grindžiamo nurodymo sumokėti ir kad, jei būtų panaikinta visa bauda ar jos dalis, privalėtų *Mindo* grąžinti atlygintą sumą su palūkanomis, todėl visas procesas taptų sudėtingas, brangus ir ilgas. Toliau AOI nurodė, kad dar nėra suėjęs senaties terminas jos reikalavimui pareikšti ir pasibaigus procesui Bendrajame Teisme jis dar nebus suėjęs. Galiausiai ji pažymėjo, jog vykstanti susitarimo su kreditoriais procedūra neužkerta kelio kreditoriui kreiptis į kompetentingus teismus, kad būtų priimtas deklaratyvus sprendimas dėl skolininko, dėl kurio pradėta minėta susitarimo su kreditoriais procedūra, ir reikalauti nurodymo sumokėti, kai tik bus priimtas patvirtinamasis sprendimas.
- 16 Išnagrinėjęs bylos aplinkybes ir, be kita ko, prašymo dalyką, Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad *Mindo* neįrodė savo atsiradusio ir esančio suinteresuotumo tęsti procesą, ir nusprendė, kad dėl to nebereikia priimti sprendimo dėl ieškinio.

Šalių reikalavimai

- 17 Apeliaciniame skunde *Mindo* prašo panaikinti visą skundžiamą sprendimą, grąžinti bylą Bendrajam Teismui, kad šis ją išnagrinėtų iš naujo iš esmės, ir priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.
- 18 Komisija prašo atmesti apeliacinį skundą ir priteisti iš *Mindo* bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

- 19 Grįsdama savo apeliacinį skundą *Mindo* remiasi dviem pagrindais. Pirmajame apeliacinio skundo pagrindu ji iš esmės teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes neteisingai kvalifikavo jos situaciją ir galiausiai pripažino, kad ji neturi jokio suinteresuotumo pareikšti ieškinį. Antrasis subsidiariai pateiktas apeliacinio skundo pagrindas susijęs su AOI ir *Mindo* teisės į nešališką bylos nagrinėjimą pažeidimu.
- 20 Komisija tvirtina, kad pirmasis apeliacinio skundo pagrindas akivaizdžiai nepriimtinas, o antrasis – akivaizdžiai nepagrįstas.

Dėl apeliacinio skundo pirmojo pagrindo priimtimumo

- 21 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką remiantis SESV 256 straipsnio 1 dalies antra pastraipa, Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirma pastraipa ir šio teismo Procedūros reglamento 168 straipsnio 1 dalies d punktu bei 169 straipsnio 2 dalimi darytina išvada, kad apeliaciniame skunde turi būti tiksliai nurodyti prašomo panaikinti sprendimo ginčijami elementai bei teisiniai argumentai, kuriais toks prašymas konkrečiai grindžiamas (žr. 2001 m. kovo 6 d. Sprendimo *Connolly prieš Komisiją*, C-274/99 P, Rink. p. I-1611, 121 punktą ir 2013 m. sausio 24 d. Sprendimo *3F prieš Komisiją*, C-646/11 P, 51 punktą).
- 22 Reikia pažymėti, kad *Mindo* rėmėsi Bendrojo Teismo padarytomis teisės klaidomis, pakankamai aiškiai nurodžiusi skundžiamo sprendimo ginčijamas dalis, būtent jo 87 punktą, ir išdėčiusi priežastis, dėl kurių mano, kad tose dalyse yra tokios klaidos.
- 23 Todėl Komisija nepagrįstai prieštarauja dėl apeliacinio skundo pirmojo pagrindo priimtimumo.

Dėl apeliacinio skundo pirmojo pagrindo esmės

Šalių argumentai

- 24 Visų pirma *Mindo* teigia, kad sumokėjusi visą baudą AOI tapo jos kreditore pagal Italijos civilinio kodekso 2055 straipsnio antrą pastraipą ir 1299 straipsnį. Pagal to paties kodekso 2946 straipsnį AOI teisei pareikšti *Mindo* reikalavimą grąžinti taikomas įprastas dešimties metų senaties terminas. Vadinasi, Bendrasis Teismas padarė klaidą, kai skundžiamo sprendimo 85 ir paskesniuose punktuose nusprendė, kad ginčijamo sprendimo panaikinimas ar pakeitimas *Mindo* nesuteiktų jokios naudos, dėl to, kad AOI teisė reikalauti grąžinti skolą atsirado baudos sumokėjimo dieną ir šiuo tikslu jos galimo pareikšti reikalavimo senaties terminas yra dešimt metų.
- 25 Antra, *Mindo* teigia, kad Bendrasis Teismas padarė klaidą, kai priėjo prie išvados, jog nėra įrodymų, kad AOI yra *Mindo* kreditore, taip pat nėra įrodymų, kad AOI gali ar ketina pareikšti reikalavimą grąžinti šią skolą. Viena vertus, *Mindo* įrodė, kad ji skolinga AOI, kai savo atsakyme į Komisijos pastabas, susijusias su Bendrojo Teismo prašymu *Mindo* pateiktais dokumentais, pateikė įrodymų apie 1942 m. kovo 16 d. Karaliaus dekretą Nr. 267 ir faktinę AOI teisę susigrąžinti. Kita vertus, ji privalėjo įrodyti ne tai, kad AOI ketino susigrąžinti skolą, o tik jos faktinę teisę šiuo tikslu pareikšti reikalavimą.
- 26 Trečia, *Mindo* tvirtina, kad siekdamas pagrįsti savo sprendimą Bendrasis Teismas neteisingai įvertino įrodinėjimo pareigą remdamasis išvada, kad „neatmestina prielaida“, jog AOI išpareigojo sumokėti *Mindo* skirtą baudos dalį. Per teismo posėdį *Mindo* nurodė, kad tokia Bendrojo Teismo išvada reiškia, kad ji neturėjo jokių galimybių gintis ir kad taip perkeliama įrodinėjimo pareiga. Bendrojo Teismo atliktas visapusiškas *Mindo* suinteresuotumo pareikšti ieškinį vertinimas grindžiamas spekuliatyviais svarstymais, kuriuose daroma nuoroda į AOI ketinimą ir kitas nereikšmingas tikimybes.

- 27 Šiuo klausimu Komisija atsako, kad visą *Mindo* paskirtą baudos dalį sumokėjo AOI, kuri iki tos dienos, kai buvo paskelbtas skundžiamas sprendimas, vis dar nebuvo pareiškusi reikalavimo grąžinti, ir kad abu šie subjektai buvo sudarę slaptą susitarimą, pagal kurį AOI prisiėmė atsakomybę už *Mindo* antikonkurencinius veiksmus.
- 28 Kaip teigia Komisija, Bendrasis Teismas savo argumentus grindė ne su Italijos teise susijusiais svarstymais, bet visuma faktinių pastabų, kurios prieštarauja teiginiui, kad AOI turėjo teisę pareikšti reikalavimą *Mindo* dėl susigrąžinimo. Šiuo klausimu per teismo posėdį ji nurodė, kad, jos nuomone, „įprastomis aplinkybėmis“ ir, nesant jokio kito susitarimo, AOI, sumokėjusi *Mindo* skirtą baudą, pagal galiojusią Italijos teisę įgijo teisę pareikšti reikalavimą *Mindo* grąžinti šią sumą, tačiau Bendrasis Teismas, pasirėmęs pateiktas įrodymais, nusprendė, kad AOI ir *Mindo* turėjo būti sudariusios susitarimą, pagal kurį AOI neturi teisės šiuo tikslu pareikšti *Mindo* reikalavimo.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 29 Reikia priminti, kad pareiga motyvuoti sprendimus kyla iš Teisingumo Teismo statuto 36 straipsnio, kuris, remiantis šio statuto 53 straipsnio pirma pastraipa, taikomas ir Bendrajam Teismui, ir Bendrojo Teismo procedūros reglamento 81 straipsnio. Pagal nusistovėjusią teismo praktiką Bendrojo Teismo sprendimo motyvuose turi būti pateikti aiškūs ir nedviprasmiški šio teismo argumentai, kad suinteresuotieji asmenys galėtų susipažinti su priimto sprendimo pagrindimu, o Teisingumo Teismas – vykdyti jo kontrolę (žr. 2012 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *Mitteldeutsche Flughafen ir Flughafen Leipzig-Halle prieš Komisiją*, C-288/11 P, 83 punktą ir nurodytą teismų praktiką).
- 30 Be to, reikia pažymėti, kad nemotyvavimas ar nepakankamas motyvavimas yra esminio procedūrinio reikalavimo pažeidimas ir su viešąja tvarka susijęs pagrindas, kurį turi iškelti Sąjungos teismas (šiuo klausimu žr. 2000 m. kovo 30 d. Sprendimo *VBA prieš Florimex ir kt.*, C-265/97 P, Rink. p. I-2061, 114 punktą bei 2011 m. gruodžio 7 d. Nutarties *Deutsche Bahn prieš VRDT*, C-45/11 P, 57 punktą).
- 31 Reikia konstatuoti, kad kelios skundžiamo sprendimo išvados yra nepakankamai motyvuotos.
- 32 Visų pirma reikia priminti, kad ginčijamu sprendimu Komisija skyrė AOI ir *Mindo* 10 milijonų eurų baudą ir nurodė, kad *Mindo* yra solidariai atsakinga už 3,99 milijonų eurų sumokėjimą. Kaip Bendrasis Teismas pažymėjo skundžiamo sprendimo 82 punkte, 2006 m. vasario 14 d. AOI sumokėjo visą baudą.
- 33 Bendrasis Teismas teisingai konstatavo, kad pagal ginčijamo sprendimo 2 straipsnį *Mindo* yra viena iš bendrovių, kurioms skirtas ginčijamas sprendimas, ir kad ji solidariai atsakinga už 3,99 milijonų eurų sumokėjimą.
- 34 Skundžiamo sprendimo 85 punkte Bendrasis Teismas patvirtino, kad „ginčijamo sprendimo panaikinimas ar pakeitimas [*Mindo*] nurodytu pagrindu jai nesuteiktų jokios naudos dėl to, kad [AOI], kuri yra [*Mindo*] solidari bendraskolininkė, jau sumokėjo visą [*Mindo*] skirtą baudą, ir dėl to, kad [AOI] <...> nepateikė jai reikalavimo grąžinti dalį sumokėtos baudos, nors nuo minėto mokėjimo praėjo daugiau nei penkeri metai“. Be to, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 87 punkte konstatavo, kad *Mindo* pakankamai neįrodė, jog AOI yra jos kreditorė.
- 35 Vis dėlto šiuo klausimu Bendrajame Teisme *Mindo* tvirtino, kad AOI, sumokėjusi visą baudą, įgijo teisę į kreditoriaus reikalavimą, kurį *Mindo* galėtų patenkinti kaip solidari Komisijos abiem šioms įmonėms skirtos baudos dalies skolininkė.
- 36 Be to, remiantis 2011 m. sausio 6 d. *Mindo* pateiktais atsakymais į Bendrojo Teismo klausimus galima teigti, kad „solidarios pareigos saistoma šalis gali, sumokėjusi visą skolą kreditoriui, reikalauti kitų solidarių skolininkų grąžinti jų vardu sumokėtos skolos sumą“. Taip pat iš 2011 m. vasario 21 d.

Komisijos pastabų dėl dokumentų, pateiktų pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 64 straipsnį, matyti, kad šalims buvo žinoma, jog pagal Italijos teisę dėl už skolą solidariai atsakingų šalių indėlio AOI turi teisę prašyti *Mindo* prisidėti prie skolos mokėjimo.

- 37 Nepaisydamas šių argumentų, Bendrasis Teismas patvirtino: tai, jog AOI sumokėjo visą baudą, nepakanka, kad AOI įgytų teisę į kreditoriaus reikalavimą, kurį *Mindo* galėtų patenkinti kaip solidari baudos skolininkė. Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad Bendrasis Teismas nepakankamai motyvavo tokį vertinimą.
- 38 Be to, *Mindo*, kaip tai matyti iš skundžiamo sprendimo 72 punkto ir bylos medžiagos, kelis kartus Bendrajame Teisme kėlė klausimą dėl AOI teisės pareikšti reikalavimą senaties ir konkrečiai nurodė argumentą, kad nuo tada, kai AOI sumokėjo Komisijos šioms abiem bendrovėms paskirtą baudą, ji turi teisę pareikšti reikalavimą *Mindo*, kuris suteiktų galimybę susigrąžinti iš *Mindo* jos baudos dalį. *Mindo* teigė, kad šios teisės senaties terminas baigiasi 2016 m. vasario 14 dieną.
- 39 Šiuo klausimu Bendrasis Teismas tik patvirtino, kad nuo AOI sumokėjimo „praėjo daugiau nei penkeri metai“ ir kad *Mindo* pakankamai neįrodė, jog AOI „visada gali“ susigrąžinti šią skolą, vis dėlto nepatikrinęs, ar AOI teisei pareikšti aptariamą reikalavimą nebuvo suėjęs senaties terminas, nors *Mindo* Bendrajame Teisme rėmėsi Italijos teisės nuostatomis dėl solidaraus bendraskolininkio reikalavimo dešimties metų senaties termino, ir argumentai, kuriais buvo remtasi šiuo klausimu, buvo pateikti gana aiškiai ir tiksliai, kad Bendrasis Teismas galėtų pateikti savo poziciją.
- 40 Tokiomis aplinkybėmis reikia pripažinti, kad Bendrasis Teismas negalėjo pasirėmęs motyvais, jog AOI sumokėjo *Mindo* skolą, tačiau visiškai nepaaiškinęs, kodėl šio mokėjimo nepakako, kad AOI įgytų teisę į kreditoriaus reikalavimą, daryti išvados, kaip jis tai padarė skundžiamo sprendimo 85 ir 87 punktuose, kad ginčijamo sprendimo panaikinimas ar pakeitimas *Mindo* nesuteiktų jokios naudos ir kad pastaroji pakankamai neįrodė, kad AOI yra jos kreditorė.
- 41 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad, neatsakęs į pagrindinę *Mindo* argumentų dalį, Bendrasis Teismas pažeidė pareigą motyvuoti pagal Teisingumo Teismo statuto 36 straipsnį, kuris šiam teismui taikomas pagal to paties statuto 53 straipsnio pirmą pastraipą, ir Bendrojo Teismo procedūros reglamento 81 straipsnį.
- 42 Antra, skundžiamo sprendimo 87 punkte Bendrasis Teismas patvirtino, kad net jei AOI yra *Mindo* kreditorė, pastaroji taip pat pakankamai neįrodė, kad AOI „visada gali“ susigrąžinti šią skolą.
- 43 Iš skundžiamo sprendimo 71 punkto matyti, kad *Mindo* Bendrajame Teisme tvirtino, jog pagal galiojančią Italijos teisę ateityje AOI jai gali pareikšti atgręžtinį reikalavimą. 2011 m. gegužės 20 d. atsakyme į Bendrojo Teismo pateiktus klausimus *Mindo*, be kita ko, paaiškino, kad pagal Italijos teisę „iki teismo sprendimo teisę į kreditoriaus reikalavimą įgiję subjektai“, kaip antai AOI, gali netgi įvykdžius susitarimą su kreditoriais teisme pareikšti reikalavimą *Mindo*, kad būtų gautas nurodymas sumokėti laikantis susitarime su kreditoriais nustatytų kvotų ir terminų.
- 44 Todėl Bendrasis Teismas atsakydamas į šį argumentą negalėjo tik pažymėti, kaip tai padarė skundžiamo sprendimo 91 punkte, kad *Mindo* nepateikė jokio paaiškinimo dėl priežasčių, kodėl ji AOI laikė „ankstesne kreditore“, ar dėl priežasčių, dėl kurių AOI net nebandė pateikti savo, kaip kreditorės, reikalavimo.
- 45 Be to, nors *Mindo* teigė, kad AOI vis dar gali iš jos pareikalauti sumokėti skolą, Bendrasis Teismas neatsižvelgė į argumentą, kuris turėjo lemiamą įtaką šiuo klausimu *Mindo* ir pagal kurį, kaip matyti iš atsakymo į 2011 m. liepos 8 d. Bendrojo Teismo pateiktus klausimus, susitarimas su kreditoriais leido nemokiai įmonei susitarti dėl savo skolos su visais kreditoriais ir taip tęsti savo veiklą.

- 46 Darytina išvada, kad skundžiamame sprendime Bendrojo Teismo pateiktuose motyvuose aiškiai ir nedviprasmiškai, t. y. taip, kad Teisingumo Teismas galėtų vykdyti savo kontrolę, neišdėstytos priešastys, dėl kurių Bendrasis Teismas nusprendė, kad *Mindo* pakankamai neįrodė, jog AOI gali susigrąžinti skolą, todėl tokie motyvai neatitinka šio sprendimo 29 punkte pateiktoje teismo praktikoje įtvirtinto reikalavimo.
- 47 Trečia, skundžiamo sprendimo 87 punkte Bendrasis Teismas patvirtino, kad net jei AOI yra *Mindo* kreditorė, pastaroji taip pat pakankamai neįrodė, kad AOI „ketino“ susigrąžinti skolą.
- 48 Vadinasi, Bendrasis Teismas reikalavo iš *Mindo* jam pateikti įrodymų, kad AOI ketino susigrąžinti skolą. Toks reikalavimas taip pat kyla iš skundžiamo sprendimo 91 punkto, kai Bendrasis Teismas nusprendė, kad *Mindo* nepateikė jokio paaiškinimo dėl priešasčių, dėl kurių AOI net nebandė pateikti savo, kaip kreditorės, reikalavimo per susitarimo su kreditoriais procedūrą, ir jai neprieštaravo, nepaisant pasekmių, kurių galėjo sukelti toks reikalavimas kitų kreditorių sprendimui pritarti susitarimo su kreditoriais pasiūlymui.
- 49 Iš skundžiamo sprendimo matyti, kad 2011 m. kovo 30 d. rašte ir atsakyme į raštu Bendrojo Teismo pateiktus klausimus AOI nurodė, kad ketina pareikšti reikalavimą *Mindo* grąžinti, kad dar nesuėjęsi jos ieškinio dėl reikalavimo grąžinti senatis ir kad šiuo tikslu ji laukia, kol ginčas bus išspręstas iš esmės. Todėl reikia konstatuoti, kad šio dokumento Bendrasis Teismas nevertino.
- 50 Taip darydamas Bendrasis Teismas *Mindo* suinteresuotumui pareikšti ieškinį taikė sąlygą, kad ši įrodytų trečiojo asmens ketinimą pareikšti reikalavimą grąžinti skolą. Todėl nustatęs *Mindo* jai neįmanomą įvykdyti pareigą įrodyti tam, kad galėtų pagrįsti savo suinteresuotumą pareikšti ieškinį, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą.
- 51 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia konstatuoti, kad skundžiamo sprendimo 87 punkte Bendrojo Teismo padaryta išvada grindžiama šio sprendimo 85, 88–92 punktuose pateikta informacija, į kurią atsižvelgęs minėto sprendimo 93 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, jog „neatmestina prielaida“, kad AOI įsipareigojo sumokėti *Mindo* skirtą baudos dalį arba kad nusprendė nebereikalauti ją grąžinti.
- 52 Taip pat iš skundžiamo sprendimo matyti, kad Bendrasis Teismas reikalavo *Mindo* pateikti jam visą reikšmingą informaciją ir visus dokumentus apie bet kokią susitarimą, kurį ji sudarė su AOI dėl to, kad pastaroji sumokės baudą, ir dėl galimybės prašyti grąžinti dalį sumokėtos baudos. Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad pats Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 92 punkte konstatavo, jog atsakant į šį prašymą *Mindo* pateiktuose dokumentuose nenurodyta jokia garantija ar žalos atlyginimas jos naudai dėl baudos, kurią Komisija galėtų jai skirti.
- 53 Skundžiamo sprendimo 93 punkte pavartota formuluotė rodo, kad tokia informacija neįtikinama, ir konstatuojama tik tikimybė. Tačiau išvada, kad Komisijos sprendimo, kuriuo šio sprendimo adresatui skiriama bauda, adresatas neturi suinteresuotumo pareikšti ieškinio, negali būti grindžiama vien prielaidomis, ypač kai Bendrasis Teismas pakankamai neatsižvelgė į visumą įrodymų, kuriais rėmėsi *Mindo* ir kuriais buvo siekiama skirtingai apibūdinti bylos aplinkybes ar įrodyti, kad AOI vis dar galėjo pareikšti atgręžtinį reikalavimą ar bent jau susigrąžinti dalį skolos.
- 54 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, kadangi, pirma, Bendrojo Teismo vertinimas nepakankamai motyvuotas ir, antra, šis teismas *Mindo* nustatė neįmanomą jai įvykdyti pareigą įrodyti, *Mindo* turi pagrindą teigti, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai pripažino, kad ji nepagrindė savo suinteresuotumo pareikšti ieškinio.
- 55 Todėl, nesant reikalo nagrinėti antrojo apeliacinio skundo pagrindo, reikia patenkinti apeliacinį skundą ir panaikinti skundžiamą sprendimą.

56 Pagal Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnio pirmą pastraipą, kai Bendrojo Teismo sprendimas yra panaikinamas, Teisingumo Teismas pats gali priimti galutinį sprendimą, jeigu bylos stadijoje tai galima daryti, arba grąžinti bylą Bendrajam Teismui, kad šis priimtų sprendimą. Šiuo atveju byla nėra tokios stadijos, kad būtų galima priimti sprendimą.

57 Todėl reikia grąžinti bylą Bendrajam Teismui ir atidėti bylinėjimosi išlaidų klausimo nagrinėjimą.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (septintoji kolegija) nusprendžia:

- 1. Panaikinti Europos Sąjungos Bendrojo Teismo 2011 m. spalio 5 d. sprendimą *Mindo prieš Komisiją* (T-19/06).**
- 2. Grąžinti bylą Europos Sąjungos Bendrajam Teismui.**
- 3. Atidėti bylinėjimosi išlaidų klausimo nagrinėjimą.**

Parašai.